

MŪSŲ LIETUVA

NR 20 (1503) - SEMANÁRIO - 1977 M. GEGUŽĖ - MAIO 19 D. 2,00 kr.

Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

JAUNIMAS LAISVĖS FRONTE

Lietuvos laisvinimo fronte iki šiol vyrauja, galima sakyti, senoji karta, augusi ir brendusi nepriklausomoje Lietuvoje. Mat, tai politinė sritis, kur reikia politinio išprusimo, o jaunimas tam nesąs nei pribrendęs, nei pasiruošęs. Taip buvo manoma politinėse išėivijos viršūnėse ir dėlto nedaug dėmesio kreipta į jaunąją kartą. Tiesa, VLIKo sudėtyje ilgainiui atsirado vienas kitas jaunosios kartos asmuo, bet visuomenės ir paties jaunimo mažai tebuvo pastebėti. Lietuvos laisvinimo problemos ir toliau pasiliko senimo privilegija. Politinės partijos pradžioje bandė įrikiuoti ir jaunosios kartos žmonių į savo eiles, bet be žymesnės sėkmės. Jaunimui, augančiam užsienio kraštuose, partinė veikla pasirodė neaktuali, neįdomi, nereikšminga. Politinės partijos taip ir liko be platesnės atramos jaunimo eilėse. Jaunimas bendrinėje savo veikloje mažai tesidomėjo Lietuvos laisvinimu kaip politine problema. Du pirmieji pasaulio lietuvių jaunimo kongresai praėjo be didesnio dėmesio Lietuvos laisvinimui. Jie buvo kultūrinio-visuomeninio pobūdžio ir tik rezoliucijose platoniskai buvo paminėti ir politiniai klausimai. Posūkis pasirodė trečiajame jaunimo kongrese, kur Lietuvos laisvės klausimas jau iškilo programoje, svarstybose ir nutarimuose. Tai buvo palyginti stiprus žingsnis nauja linkme, kurios daug kas pasigedo.

Minėto žingsnio tęsinys buvo š.m. pradžioje surengtas jaunimo seminaras Niujorke. Inicijatyvos ėmėsi VLIKas ir Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos centro valdyba. Abi organizacijos sutelkė rinktinio jaunimo būrį, kuris ištisą savaitgalį skyrė Lietuvos laisvės problemoms. Kviestiniai paskaitininkai dėstė tas problemas, supažindino su jomis jaunųjų atstovus ir tuo būdu atskleidė jiems naują veiklos perspektyvą, vedančią į pavergtos Lietuvos laisvinimą. Tai, žinoma, nereiškia, kad čia buvo atrasta nauja Amerika — jaunimas ir be to žinojo apie Lietuvos pavergimą, bet jis čia ryškiai pamatė, kad ligšiolinėje organizuoto jaunimo veikloje Lietuvos laisvinimui nebuvo teikiama pakankamai dėmesio, kad tai buvo gana didelė spraga. Lituaništinis švietimas, stovyklavimas, ansambliai, sportas ir panašūs dalykai yra esminiai, didžiai reikšmingi jauno lietuvi formavime, bet jie natūraliai turi vesti ir į pavergtos Lietuvos laisvinimo frontą. Jeigu jaunoji karta, suformuota daugiau ar mažiau lietuviškoje kultūroje, pasitenkina tik kalbos pramokimu ir folklorinėmis apraiškomis, neatlieka pilnos lietuvi misijos išėivijoje. Jeigu jaunas išėivijos lietuvis nemato Lietuvos pavergimo, jos kančių, persekiojimo, priėspaudos, tai jis yra izoliuota šakelė, kuriai gresia tautinė mirtis. Gyvas tautos narys turi gyventi visos tautos gyvenimu ir dalyvauti bendroje jos kovoje.

Bet ar mūsų išėivijos jaunimas yra jautrus Lietuvos laisvės klausimui? Jis yra užaugęs pilnos laisvės kraštuose, kur kito žmogaus ar krašto pavergimas yra svetimi dalykai. Jam sunku tikėti, kad tauta ar kraštas gali būti pavergtas. Nevienas ir mūsų jaunuolių galvoja panašiai, kaip demokratiški amerikiečiai, kurie stebisi, sakydami: jei tenai taip bloga, tai kodėl žmonės nenuverčia valdžios rinkimuose? Nors mūsų jaunimas nėra toks naivus, bet paveiktas gyvenamosios aplinkos. Dėlto jaunimą reikia stipriau informuoti apie tikrąją būklę Lietuvoje ir įjungti į atitinkamus laisvinimo uždavinius. Kai jaunimas aiškiai pamato kovos reikalą, atsiranda ir jautrumas, ir aktyvumas. Tai matėme pvz. S. Kudirkos, R. Kalantos ir kitais atvejais. Tik tas jaunimo įjungimas laisvės kovon turėtų eiti per pačias jaunimo organizacijas. Patirtis

ANTANAS MONČYS, Kristus su savo mokiniais, medžio skulptūra. Jos savininkas — mons. A. Bačkis Romoje

Disidentų žodis Vakarams

Maskva. — Daugiau negu šimtas rusų disidentų pasirašė ir įteikė Vakarų laikraštiniui Maskvoje pareiškimą, kuriame ragina laisvojo pasaulio valstybių vyriausybės imtis bendrų žygių, reikalaujant, kad Sovietų Sąjunga pilnai įgyvendintų Helsinkyje priimtus išėivijimus žmogaus teisių srityje. Pareiškimą tarp kitų pasirašė Sacharov ir buvęs raudonosios armijos generolas Grigorenko

Belgradas. — Nuomonių nesutarimai žmogaus teisių apsaugojimo klausimu galėtų rimtai sutrukdyti šių metų birželio mėnesį Belgrade numatomą konferenciją patikrinimui, kaip yra vykdomi Helsinkyje išėivijimai. Susirūpinimą dėl to išreiškė savo komunikate Belgrade susirinkę devynių Europos neutralių valstybių atstovai. Jugoslavijos, Austrijos, Šveicarijos, Lichtenšteino, Švedijos, Suomijos, San Marino, Maltos ir Kipro atstovai pasiūlė tarpininkauti, siekiant pašalinti susidariusią įtampą tarp Rytų ir Vakarų valstybių žmogaus teisių reikalui.

jau pakankamai parodė, kad partinis kelias yra mažiausiai veiksmingas. Gražios iniciatyvos rodo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga, kuri savo centro valdyboje turi ir politinės veiklos koordinatorių. Padaryta gera pradžia, kuri ateityje turėtų palengva stiprėti ir rasti pakankamai atramos VLIKe ir kituose veiksmuose. Ta linkme einant, išėivijos jaunimas Lietuvos laisvinimo fronte bus ir geriau orientuotas, ir paskatintas, ir paruoštas. Sėkmingu atveju tai bus ir išėivijos, ir pavergtos Lietuvos laimėjimas.

Tėviškės Žiburiai

PRANEŠIMAS IŠ ITALIJOS

MONS. KL. RAZMINAS

Lietuvių tauta, kaip ir nemaža kitų sovietų pavergtų tautų, ilgai kentė svetimųjų jungą ir išmoko kietai priešintis okupantams, ypač kai šie bando sunaikinti tautines kultūros apraiškas, tradicijas bei primesti savąsias — rašo italų žurnalistas Pietro J. Monti Milane italų kalba išleistos "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" įvade. Čia autorius rašo apie Lietuvos knygnešius, kurie 1864 — 1904 metais vedė nepalaužiamą kovą prieš carų rusifikacines užmačias, mini gausią pagrindinę lietuvių spaudą sovietų ir vokiečių okupacijų metais. Į šią tradiciją, — rašo P. J. Monti, — ryškiai įsijungia ir rašomąja mašinėle pagrindyje spausdinamoji "LKB Kronika", kuri registruoja sovietų administracijos nusikaltimus prieš žmogaus teises bei sąžinės laisvę ir juos skelbia.

Kam skiriama "LKB Kronika"? — klausia autorius.

Pirmoje eilėje lietuvių liaudžiai ir tikintiesiems, bet ir į Lietuvą rusifikacijos tikslais atkeltiems rusams. Skaitytojai

Pogrindžio spauda itališkai

čia randa tikrąją tiesą apie šių dienų įvykius, kuriuose atsispindi dvasinis ir religinis lietuvių gyvenimas.

Antroje eilėje "Kronika" siekia atkreipti vietinės ir centrinės valdžios atstovų bei pasaulio viešosios opinijos ir tarptautinių institucijų dėmesį į religinės laisvės bei žmogaus teisių pažeidimus Lietuvoje.

Aišku, — primena autorius, — "Kronika" ir nesitiki pilnai pasiekti šiuos tikslus, nes tarptautinės institucijos ir tam tikri Vakarų intelektualiniai sluogsniai lengvai užsimerkia prieš tiesą ir pasitenkina vienašališkais moraliniais pareiškimais. Pavyzdžiui, Vakaruose labai populiaru smerkti rasizmą JAV-se, bet to nematyti Spalio revoliucijos krašte. Daugeliui vakariečių atrodo, kad "tautų brolybės" krašte ir Krymo totoriai, ir ukrainiečiai, ir kaukazičiai, ir lietuviai, ir kiti yra laimingi ir patenkinti "socializmo ir pažangos tėvynėje". Čia nebereikia nei "geležinės uždangos", kurią sovietai, norėdami prekiauti su Vakaraus, iš dalies praskleidė. Užtėnkite jiems "tylos uždangos", kuri geriausiai nuslopina lietuvių ir kitų disidentų balsus visame pasaulyje.

Pietro J. Monti, pristatydamas "LKB Kroniką" italų visuomenei, savo įvade plačiau paaikškina nepaprastą sovietų vyriausybės ir jos slaptosios

Ansamblis AIDAS atvyks į São Paulą rugpjūčio (agosto) 15 d. ir išskris 22 d. Bus apie 40 chorisčių. Koncertuos São Paule ir, jei susidarys sąlygos, Rio de Janeire.

policijos reakciją prieš taip kuklų lietuvių "samizdat'ą". Mašinraščiu rašyti žodžiai pasirodo turį nepaprastą dvasinę jėgą, kurios bijosi ir visa sovietų galybė, paremta tik fiziniu smurtu ir moraline tuštuma. Todėl sovietai visomis priemonėmis siekia užslopinti "LKB Kronikos" tiesą, kad ji negalėtų plisti ir kitose sovietų imperijos tautose. Čia ypač didelį pavojų

jiems sudaro "LKB Kronikos" artimas bendradarbiavimas su rusų pogrindžio "Naujausių Įvykių Kronika", kuri rusų kalba spausdina ir lietuvių skelbiamą dokumentinę medžiagą. Tai patvirtino ypač 1975 m. gruodžio 12 d. rusų biologo Sergiejaus Kovaliovo teismas Vilniuje bei kiti panašūs faktai.

Iš kitos pusės, — rašo autorius, — "LKB Kronika", iškel-dama religijos persekiojimo faktus ir skelbdama lietuvių tautos protestus bei skundus pasauliui, yra pasiekusi kad ir nedidelių, bet reikšmingų rezultatų. Jų tarpe autorius mini kiek sumažėjusį Katalikų Bendrijos persekiojimą ir kunigų teismus. Į Kauno kunigų seminariją esą leista priimti didesnę seminaristų skaičių — vietoj 25 studentų dabar studijuoja per 50. Leista spausdinti kad ir nedidelį Naujojo Testamento egzempliorių skaičių ir porą kitų leidinių. Grubus religinių reikalų tvarkytojas Justas Rugienis buvo pakeistas kultūringesniu Kazimieru Tumėnu. Daugelis ateizmo propagandistų, išvardintų "LKB Kronikoje", buvo priversti mažinti savo uolumą.

Svarbiausias ta čia u "LKB Kronikos" nuopelnas, — rašo P. J. Monti — yra tai, kad ji išugdė daug didesnę solidarumą Lietuvos tikinčiųjų, ypač jaunimo tarpe. Dabar jautriau reaguojama į sovietų pastangas nukrikš-

čioninti Lietuvą.

"LKB Kronikos" dokumentinės medžiagos pasirodymas italų kalba padės italų visuomenei geriau suprasti komunizmo klastas ir pavojų, gresiantį visai krikščionijai, bei pažadins didesnę solidarumą kenčiantiems tikėjimo broliam ir visai Katalikų Bendrijai.

"LKB Kroniką" italų kalbon išvertė talentingas žurnalistas, ELTA-PRESS redaktorius mons. Vincas Mincevičius. Jis taipgi

pridėjo kruopščiai parengtą kondensuotą Lietuvos Katalikų Bendrijos istorijos apžvalgą su plačia bibliografija, minimų asmenų bei vietovių vardynu. Itališkasis leidinys "Cronaca Della Chiesa Catolica in Lituania" apima pirmuosius dešimt "LKB Kronikos" numerių ir sudaro 500 puslapių knygą. Ją išleido Milane veikianti "La Casa di Matriona" leidykla.

PREMIJA PREL. V. MINCEVIČIUI

Lietuvių Žurnalistų s-gos centro valdyba, baigianti antrąją kadenciją ir besiruošianti praveisti naujus rinkimus, posėdžio buvo susirinkusi kovo 16 d. vakarą Jaunimo Centre. Vykd. vicepirm. J. Janušaičiui ir izd. D. Vakarei pateikus smulkia saucio 29 d. įvykusio spaudos balius apyskaitą paaikškėjo, kad balius, įskaitant ir ta progą sol. P. Ragienės įteikta 700 dol. auką Dr. Daužvardžio fondui, davė \$2.528 pelno. Todėl vienbalsiai nutarė iš gauto pelno \$2.000 pervesti į Dr. Daužvardžio fondo jauniems lietuvių spaudos ir radijo darbuotojams ugdyti išdą, gi iš sąjungai priklausančių pinigų paskirti \$300 premiją Italijoje gyvenančiam prel. Vincentui Mincevičiui už jo nepailstamą veiklą informuojant italus apie okup. Lietuvos padėtį. Kaip žinia, prel. V. Mincevičius jau daug metų redaguoja ELTOS biuletinį italų kalba, į italų kalbą išvertė "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką". Ta medžiaga dažnai naudojasi Italijos dienraščiai ir kita spauda. Nauja nare į sąjungą priimta 1957 m. gimusi žurnalistikos studentė ir lietuvių spaudos bendradarbė Rima Janulevičiūtė, perskaitytas nuoširdus laiškas, gautas iš Australijoje einančių "Tėviškės Aidų" redakcijos, kuriame dėkojama už paskirtas premijas iš Dr. Daužvardžio fondo to laikraščio jauniems bendradarbiams. Posėdyje dalyvavo pirm. kun. J. Vaišnys, vicepirmininkai E. Pakštaitė, J. Janušaitis ir Vl. Būtėnas, sekr. A. Pužauskas ir izd. D. Vakare.

AUKSO MEDALĮ tarptautineje nuotraukų parodoje "Fotomarina-76" Odesoje laimėjo kaunietis Povilas Karpavičius, Lietuvos žemės ūkio akademijos visuomeninių profesijų fakulteto fotožurnalistikos dėstytojas. Premija jam paskirta už spalvotą nuotrauką "Įžymus žvejas", kuri polichromijos būdu buvo pagaminta iš juodo-balto negatyvo. Šioje nuotraukoje, vienintelėje tokios technikos visoje parodoje, P. Karpavičius įamžino seną Rusnės šveją E. Jurginaitį. Juodų baltų nuotraukų grupėje vertintojai aukso medalį paskyrė japonui J. Jokojamai už fotografiją "Žvejas".

SIAURES KAUKAZO MIESTUOSE gastroliavo styginis Vilniaus kvartetas — A. Vainiūnaitė, P. Kunca, D. Katkus ir A. Vasiliauskas, tarptautinio konkurso Lieže laureatai. Išvykos repertuaran jie buvo įtraukę P. Čaikovskio, D. Sostakovičiaus, L. Beethoveno, J. Haydno, M. K. Čiurlionio ir O. Balakausko kūrinius.

FOTOGRAFIJOS MENO DRAUGIJOS salone Vilniuje vilniečiams buvo sudaryta progą susipažinti su dešimties žymiausių pasaulio fotomenininkų darbais. Joje buvo išstatytos nuotraukos fotografų: rumuno S. Barbu, amerikiečio H. Šulio, austro L. Vranos, vengro I. Toto, argentiniečio P. L. Roatos, italo R. Kambi, japono K. Kondo, ispano F. Aliegos, lenko A. Krynickio ir V. Vokietijos atstovo A. B. Vados.

V. Kst.

Iš Lietuvos K.B. Kronikos

LIETUVOS KB KRONIKOS NAUJAS NUMERIS – 26.

Vakarų pasiekė LKB Kronikos 26-tas numeris, pažymėtas 1977 kovo 19 data. Numeris 56 puslapių iliustruotas. Nuotraukose suimtyjų ir nužudytųjų veidai, mirusiųjų karstai, kuriuos valdžia neleido įnešti į bažnyčią, religinės skulptūros su nudaužytomis galvomis. Duodame keletą rašinių iš 26 nr.:

S. O. S.

Iš Romos Tėvynę pasiekė žinia, kad vyskupas dr. Matulaitis – Labukas prašosi Romos Kurijos iškviečiamas tvarkyti Lietuvos Bažnyčios reikalų – tikriausiai tartis dėl naujų vyskupų paskyrimo. Tie Bažnyčios reikalai tikrai ne normalūs. Šiuo metu nei viena Lietuvos vyskupija neturi savo vyskupo Ordinaro, dauguma vyskupijų valdo ne vyskupai, o valdytojai, du vyskupai – J. Stepovičius ir V. Sladkevičius – jau virš 15 metų be teismo išstremti iš savo vyskupijų. Ar normali padėtis, kad Lietuvos katalikai neturi maldaknygių, katekizmų, o jaunimas prievarta bedievinamas? Nenormali padėtis, kad Kunigų seminarijai vadovauja tiek Tėvynėje, tiek visame pasaulyje susikompromitavęs dr. V. Butkus.

LKB Kronika kaip vienintelis laisvas tikinčiųjų ir kunigų balsas jaučia pareigą pareikšti:

Lietuvai reikia naujų vyskupų, o naujų kunigų.

Vyskupas tarybinėje sistemoje nėra pajėgesnis už paprastą kunigą – vyskupijos valdytoją tvarkyti Bažnyčios reikalų. Net vaikai Lietuvoje žino, kad kunigus į parapijas skirsto ne vyskupas ar valdytojas, o valstybinis saugumas bedievio K. Tumėno rankomis. Neperdėsime tvirtindami, kad keliems klierikams ir šv. aliejams pašventinti šiuo metu Lietuvoje vyskupų yra pakankamai. Bažnyčios ateitis Lietuvoje priklausys ne nuo vyskupų ar valdytojų skaičiaus, bet nuo pasišventusių eilinių kunigų darbo pastoraciniame fronte. Šiuo metu bedieviška valdžia siekia vyskupo fioletais pridengti Lietuvos Katalikų Bažnyčios tragediją prieš pasaulio viešąją nuomonę. Dabartinėje padėtyje Maskva į vyskupus nepraleis ne tik gerų, bet ir vidutinių kandidatų, tai kokia nauda Bažnyčiai iš naujų vyskupų paskyrimo?

LKB Kronika kreipiasi į visus, kuriems rūpi persekiojamos Baž-

nyčios reikalai – įspėkite Apaštalių Sostą dėl bedievių kėslų. Tai gyvybinis Lietuvos Katalikų, Bažnyčios reikalas.

Klierikai ir čekistai

Į Kauno Kunigų seminariją yra nukreiptos daugelio akys. Geros valios žmonės pergyvena, kad Maskva bedievių rankomis ją smaugia. Nauji kunigai neužpildo mirusiųjų kunigų paliktų vietų. 1976 m. mirė 25 kunigai, o Seminariją baigė vos devyni. Jau aštuoni metai pasaulis šaukia – bedieviai trukdo jaunuoliams įstoti į seminariją nustato stojančiųjų limitą ir pan. Pavadinkime tuos bedievius tikroju jų vardu. Tai KP CK ir VSK – partija ir saugumas. Kad nesusirinktų per daug audros debesų, šie Seminarijos „globėjai“ padidino stojančiųjų skaičių nuo 5 iki 10, o dar vėliau nuo 10 iki 19. Kad niekas neabejotų bedievių gera valia, skleidžiamos kalbos – ateityje seminaristų skaičius bus dar padidintas.

Kas pažįsta KP ir VSK taktiką, tas po šio saugumo manevro iš karto susirūpino: jei bus padidintas seminaristų skaičius, saugumas smaugs Seminariją kitokiu būdu. Turbūt neatsitiktinai 1976 m. vasarą stojantieji į Kunigų Seminariją taip uoliai buvo verbuojami būti Bažnyčios priešų talkininkais – VSK neetatiniiais agentais. Kai kurie kandidatai net po šešis kartus buvo kviečiami „pasi-kalbėjimams“. Klierikų verbavimas būti čekistų agentais gražiausiai pailiustruoja valstybės atskyrimo nuo Bažnyčios įstatymo įgyvendinimą Tarybų Sąjungoje. Gali būti kunigas, net ir vyskupas, bet būk kartu ir čekistas, mes – tarybų valdžia – tau duosime gerą parapiją: tik tu netrauk jaunimo į bažnyčią mes tau leisime važiuoti į Ameriką, tik tu ten skelbk apie tikėjimo laisvę Tarybų Sąjungoje arba bent tylėk, mes tau leisime bendrauti su Šv. Sostu, tik tu padėk realizuoti mūsų planus – efektyviau griauti Bažnyčią.

Scrantono vyskupo laiškas iškelia Lietuvos Bažnyčios rūpesčius

Brangieji Kristuje,

Evangelijos skelbimas mūsų laikais reikalauja, kad mes pasišvestume žmogaus pilnutiniam išlaisvinimui net ir šiame gyvenime. Tik tada, kada krikščioniškasis meilės bei teisingumo skelbimas savo efektingumą parodys darbais, siekiančiais teisingumo pasauly, jis susilauks

Laimutė Laupinaitytė, 12 metų amžiaus; laiko tėvo žurnalisto Maldučio Laupinaičio išleistą knygą, pavadinimą: "Ką Jūs pasirenkate, Laisvę ar vergiją?"

Klierikų ir kunigų verbavimas Bažnyčios griovimui yra vienas iš didžiausių VSK nusikaltimų, kuris turi būti iškeltas Belgrade vykstančiame patikrinime, kaip įgyvendinami Helsinkio nutarimai.

TARDYMAI IR KRATOS

1977 m. pradžioje buvo iškrėsti šių asmenų butai:

1. Onos Grigaliūnienės, gyv. Kaune,
2. Leonardo Stovskio, gyv. Kaune. LTSR 25-čio g.
3. Jono Petkevičiaus, gyv. Šiauliuose. Paimta: foto aparatas, Papini „Kristaus istorija“ ir kt.
4. Balio Gajauskio, gyv. Kaune, Spynų g. 3-8.

1977 m. pradžioje buvo suimta Panevėžyje Ona Pranckūnaitė.

Daugiau žinių apie šias kratas ir O. Pranckūnaitės suėmimą LKB Kronika neturi. (ELTA)

lietuvių katalikų yra tironiškos vergijos aukos. Vasario 16 ši narsi "Pavergtos Bažnyčios" tvirtovė mini 59-ąją savo nepriklausomybės atstatymo sukaktį. Deja, šis minėjimas praeis tyloj, išskiriant tik žvangėjimą pančių, kurie trukdo šiai herojiškai tautai garbinti Dievą.

Nežiūrint to, kad valdžia ten pavergus Bažnyčią, Lietuvos tikintieji, vadovaujami vyskupų bei kunigų, ryžtingai nesutinkančių eiti į kompromisą arba pasiduoti pavergėjams, iki šios dienos nėra nė kiek nukrypę nuo savo pasišventimo Kristui. Jie duoda mum nepaprastą pavyzdį, kaip uolus tikėjimas gali nesvyruodamas atsilaukti prieš persekiojimus ir moralines bei fizines kančias...

-o-

Tokio turinio laišką pasiuntė visiem lietuviškų parapijų klebonam ir paskelbė savo diecezijos laikraščio pirmame puslapy

J. Carroll McCormick, D.D.
Scrantono diecezijos
vyskupas

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

palankumo mūsų laikų žmonėse.

Ši Pasaulio Katalikų Vyskupų Sinodo rekomendacija primena mum, Amerikoj besidžiaugiantiem pilna laisve, kad pavergtos tautos visame pasauly kenčia bedievišką dominuojančių politinių jėgų priespaudą.

Mūsų laikais maždaug trys milijonai pamaldžių, bet bejėgių

Auka paremk lietuvišką spaudą, nes ji palaiko mūsų tautinę gyvybę!

TIESA IR GYVENIMAS

Jehovos liudininkai

K. J. GUTAS

Tai sekta tarp kitų sektų, kurių nariai tiki į greitą pasaulio pabaigą ir Kristaus pasirodymą žemėje. Jie taip pat tiki, kad atėjęs Kristus įsteigs žemėje visokios žemiškos laimės karalystę — millenium, kuri truks tūkstantį metų. Visas tokio pobūdžio sektas galima pavadinti adventistais (nuo lotyniško žodžio advenire — ateiti).

Jų pradžia

Jehovos liudininkų pradžia nevienodai nurodoma, būtent, 1872, 1874 ir 1876 metai. Vieta — Pittsburgh, Pa. Apie tą laiką 16 m. jaunuolis Charles T. Russel, mažos savo tėvo krautuvelės tarnautojas, pradėjo savotišku būdu tirti Šv. Raštą ir priėjo išvadą, kad jo presbiteriniškasis tikėjimas nėra tikras. Vieną dieną jis užsuko į adventistų koplyčią ir išgirdo pamokslą apie pasaulio pabaigą. Šis pamokslas jį labai paveikė ir davė naują kryptį Šv. Rašto aiškinimui. Netrukus jis priėjo labai keistą išvadą, būtent, kad jis, Charles T. Russel, yra ne kas kitas, kaip septintasis angelas, apie kurį kalba šv. Jonas savo Apreiškime, angelas, išliejęs septintąją Dievo rūstybės taure.

Kad žmonės tikėtų, jog jis yra 7-sis Apreiškimo angelas, Ch. T. Russel paskelbė ir kitų "angelų", jo pirmtakūnų, vardus. Du angelus jis ypatingai vertino. Pirmasis esąs Arius, nepripažinęs Kristaus dieviškumo. Jį pasmerkė pirmasis visuotinis krikščionių Bendrijos susirinkimas 325 m. Nikėjoje. Antrasis angelas — Petras Valdo iš Lijono miesto Prancūzijoje, gyvenęs XII šimtmečiuje. Jis skelbė, kad ne Kristus įsteigė savo Bendriją, bet imperatorius Konstantinas. Tikėjo senomis Rytų sektų klaidomis, jų tarpe ir manichėjų, kurie tvirtino, kad pasaulyje yra du pagrindiniai pradai — gėrio (Dievas) ir blogio (velnias). Russelio ir jo sekėjų idėjos yra Arijaus, Valdo, manichėjų ir kitų sektų mišinys.

Koks angelas buvo Russelis?

Jis laiko save lygiu su kitais jo vadinamaisiais "angelais", būtent, šv. Pauliumi ir šv. Jonu Evangelistu. Privačiame savo gyvenime Russelis toli gražu nebuvo angeliškas. Teismas jį rado kaltu santuokos neištikimybės ir pabrėžė, kad jis esąs egoistas, save be galo augštinąs ir dėlto bendras gyvenimas su juo kiekvienai protingai moteriai būtų nepakeliamas. Ponia Russelienė gavo ištuoką. Tai nebu-

FOLHA DA TARDE
quarta-feira, 11-5-1977.Apelo em prol
de entidade
assistencial

Recém-chegado da Austrália, esteve visitando o Comitê Pró Liberdade das Nações Cativas — Pro Libertate — o médico lituano Vitas Kiausas, de passagem por São Paulo, com destino a Guajará-Mirim, na Rondônia, onde pretende estabelecer-se. Na ocasião fez "apelo em prol do objetivo ao qual consagrará suas atividades profissionais no Brasil: o Hospital Bom Pastor".

Situado às margens do rio Mamoré, com capacidade de 136 leitos, o hospital está dotado de moderno equipamento: instalações completas de Raios-X, salas de cirurgia, ampla seção de pediatria, com 36 leitos, e outra de pronto-socorro.

Com um corpo administrativo de 80 funcionários, a instituição compreende ainda, seis médicos especializados, duas enfermeiras de alto nível, dois auxiliares técnicos de enfermagem e duas religiosas. Ali são atendidas, mensalmente, cerca de três mil casos, ocorrendo de 300 a 400 internamentos. São fornecidos, gratuitamente, remédios no valor de Cr\$ 80 mil.

A obra é fruto do espírito e do trabalho missionário do pe. Alexandre Bendorraitis, nascido na Lituânia, para onde não mais voltou após ter sido exilado para a Sibéria. Cidadão brasileiro naturalizado, residindo há 15 anos em Guajará-Mirim, o pe. Bendorraitis foi, recentemente, agraciado com a medalha do Mérito Rondon e com o título de "Cidadão Guajaramirense".

O Dr. Vitas Kiausas já se dirigiu para seu novo local de trabalho, tendo comunicado que qualquer auxílio a esta obra de benemerência poderá ser encaminhado à Casa Paroquial de Vila Zelina, situada na rua Inácio, 671 (fone 63-5975), em São Paulo.

vo jaunystės kvailybė. Po 25 metų "evangeliškojo" darbo Russelis vėl turėjo pasirodyti teisme kaip ūkininkų apgaidinėtojas, kuriems pardavė tariaimai stebuklingų kviečių, imdamas \$60 už bušelį. Teismas jį pasmerkė ir įsakė gražinti pinigų.

Septintasis "angelas" mirė 1916 m., grįždamas iš Los Angeles traukiniu į Brooklyną. Paskutiniai žodžiai, tarti savo palydovui, buvo šie: "Padaryk man romėnišką togą".

Šiaipjau Russelis buvo gabus organizatorius, g u d r u s verslininkas. Jis įsteigė 1879 m. dvi savaitinį laikraštį "Wachtower" ir išleido daugelį kitų leidinių. Jis inkorporavo savo draugiją įvairiais vardais Pensilvanijos ir Niujorko valstijose, o 1914 m. Anglijoje. Per šias teisines korporacijas draugija gauna didelius pinigus.

Ateina naujas vadas

Russelio romėniškoji toga atiteko jo teisniam patarėjui Jo-

seph F. Rutherfordui, labai apsuokiam žmogui. 1918 m. jis ir daug jo padėjėjų buvo nuteisti po 20 m. sunkių darbų kalėjimo už šnipinėjimą. Kalėjime tačiau neteko ilgai būti, nes jie ir jų šalininkai ėmė šaukti, kad tai religijos persekiojimas. Rutherfordas pasivadino teisėju, nors niekad juo nebuvo.

Visas Russelio šnekas apie septintą angelą jis ignoravo. Jei nėra vietos Apreiškime aštuntajam angelui, kam tada reikia aštunto? Save laikė įsikūnijusiu arkangelu Mykolu. Jis savaip susitvarkė ir su Russelio nustatytomis pasaulio pabaigos datomis. Russelis tvirtino, kad vadinamoji Armagedono diena (paskutinė žemės karalių kova prieš Viešpatį, prisiartinus pasaulio pabaigai) įvyks 1874 m. Tais metais nieko neatsitikus, jis nurodė kitas datas, būtent, 1876, 1914 ir galutinai 1916 metus. Ir tais metais pranašystei neįvykus, pasaulio pabaigą nukėlė į 1918 m. Rutherfordas jau-tė, kad toks pranašysčių neišsipildymas kenkia sektos vadų autoritetui. 1920 m. jis metė bendrą šūkį: "Milijonai gyvenančių emėje nebemirs", atseit, sulauks pasaulio pabaigos. 1935 m. jis padarė dar vieną žingsnį — įvairiais vardais besivadinančius savo sekėjus pavadino Jehovos liudininkais.

Rutherfordas mirė 1942 m. sausio mėnesį. Beveik per 26 m. jis buvo absoliutus šios sektos valdytojas. Nepakentė kitų nuomonės ar kritikos. Jo sekėjams atrodo, kad ką tik Rutherfordas parašė yra šventa, tarytum tai būtų paties Dievo žodis. Rutherfordo įpėdinis buvo Nathan H. Knorr. Jį išrinko visų trijų draugijos korporacijų pirmininku.

Visame pasaulyje Jehovos liudininkų esama apie 500.000. Kanadoje — apie 50.000.

Ką jie tiki?

Pagal jų tikėjimą, pasaulyje yra trys velnio instrumentai, būtent, religija (išskyrus jų pačių), turtas ir valstybės valdžia. Tais instrumentais šėtonas kovojas prieš Jehovą — Dievą. Jehovininkai nedalyvauja rinkimuose, atsisako balsuoti, renkant parlamentą. Jie tai darą iš didelės pagarbos valstybei, nors iš tikrųjų yra valstybės priešai. Kiekviena kita krikščioniška Bendrija yra lygiai nekenčiama. Už Jehovos liudininkų draugijos ir jų organizacijos tėra piktosios dvasios karalystė ir jos darbai. Nors turtą laiko velnio įrankiu, bet pinigų nesikrato. Jehovininkai yra viena turtinčiausių sektų. Jos nariai moka 10% pajamų sektos reikalams.

Kas yra Dievas? Jis gyvenąs Plejadų žvaigždyne. Jie nepripažįstą Šv. Trejybės. Kristus esąs tik pirmasis kūrinys, angelas tarp kitų angelų.

Kas yra žmogus? Tai gyvulys kaip ir kiti gyvūnai, neturįs sielos. Religininkų tvirtinimas, kad žmogus turi nemirtingą sielą, skirtingą nuo gyvulių, nesąs paremtas Šv. Raštu. Pastarojo tekstus, kurie prieštarauja jų nuomonei, jie atmeta. Šv. Raštą aiškina taip, kaip jį mokė supraciti Russelis ir Rutherfordas.

Jehovininkai labai uoliai platiną savo laikraštį ir kitus leidinius, veržte veržiasi į namus, nepilenkia nė klebonijų. Jie atmeta Kalėdas, Velykas, sakramentus, kryžių. Jeigu jie išgalėtų, pradėtų persekioti kitaip tikinčius ir griautų dabartinę valstybių santvarką. Geriausia su jų agentais nesileisti į jokias kalbas ir nepriimti į namus.

TÉVIŠKĖS ŽIBURIAI

* KŪDIKIŲ KRIKSTAS, praktikuojamas K. Bendrijos per šimtmečius ir patvirtintas įstatymais, yra šventas paprotys, praktikuojamas toliau — pareiškė Paulius VI. Jis tais žodžiais pasisakė prieš nuomonę tų, kurie siūlo kūdikių krikštą panaikinti ir įvesti suaugusiųjų krikštą, kad žmogus galėtų sąmoningai krikštą priimti. Popiežius kalbėjo katechetinio sąjūdžio nariams, kurių tarpe buvo per 1.000 vyskupų bei kunigų. Jis savo kalboje sutiko su suaugusiųjų krikšto šalininkais, tvirtinančiais, kad pagonybės laikais, kai krikštas buvo teikiamas suaugusiems, labai svarbų vaidmenį atliko pasirošimo laikotarpis, vadinamas katachumenatu. Šiuo metu jis tik trumpai paženklina liturgijoje. Todėl popiežius skatino visus krikščionis dabartiniiais laikais tokį katachumenatą praktikuoti religiniu apsišvietimu ir iš pasaulėjusios aplinkos išsiskiriančiu gyvenimu. Jis pagyrė katechetinį sąjūdį, kuris šiuo metu kaip tik tokio tikslo siekia parapijiniame tikinčiųjų gyvenime.

* VYSK. JOSEPH L. HOWZE, 53 m. amžiaus, tapo šiame šimtmečiu pirmuoju negrų vyskupu, paskirtu vadovauti vyskupijai JAV-se. Jis vadovaus Biloxi vyskupijai Mississippi valstijoje. Vysk. Howze yra gimęs 1923 m., baigęs valstybinį Alabamos universitetą. Gimnazijoje dėstė biologiją ir chemiją. 1948 metais jis tapo kataliku. 1959 m. buvo išventintas kunigu, o 1972 m. — paskirtas vyskupu - pagalbininku Natchez - Jackson vyskupijoje. Dabar JAV-se dar yra 3 negrai vyskupai - pagalbininkai. Pirmasis negras vyskupas JAV istorijoje valdęs vyskupiją buvo James A. Healy. Jis vadovavo Portlando vyskupijai nuo 1875 iki 1900 metų. KUN. J. STS.

• Daugiausia tie peikia. Kuri mažiausiai veikia

Lietuva jaunimo svarstybose

VLIKo surengtas seminaras jaunimo atstovams Niujorke politiniais klausimais

RASA RAZGAITIENĖ

Mūsų bendradarbi Niujorke

Vasario 26-27 d.d. Niujorke, Kultūros židinyje, įvyko VLIKo rengtas politinis seminaras jaunimui. Dalyvavo 37 jaunuoliai. Partijos globojo. 14. Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos rekomenduotų buvo 23. Keletas VLIKo valdybos ir tarybos narių dalyvavo svečiais. Jaunimas suvažiavo iš įvairių Amerikos ir Kanados miestų (vienas dalyvis net iš Vokietijos). Visos savaitgalio išlaidos buvo padengtos VLIKo.

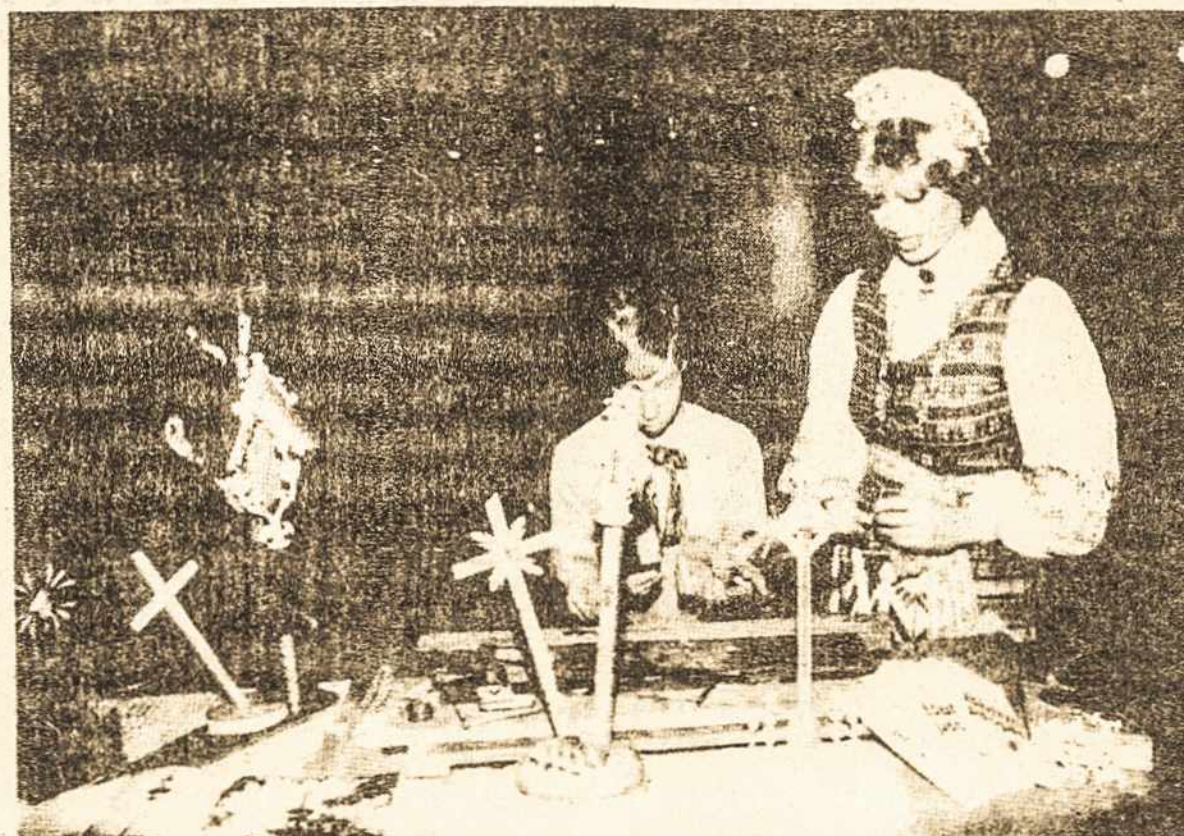
Įvadinės mintys

Seminaras prasidėjo šeštadienio rytą su sveikinimais iš VLIKo ir PLJS. Jurgis Valaitis, VLIKo vicepirmininkas, tuo metu ėjęs pirmininko pareigas, kalbėjo apie savaitgalio tikslą: pasvarstyti, ką dabartinis jaunimas galėtų dirbti Lietuvos laisvei, kokių būdu VLIKas galėtų padėti ir kaip galima būtų spręsti jaunų bendradarbiavimo klausimą. Viktoras Nakas, PLJS politinės veiklos koordinatorius, savo sveikinime priminė, kad pirmoji iniciatyva tokiam suvažiavimui kilo 1975-1976 m. jaunimo kongrese P. Amerikoje. Lig šiol jaunimas buvo kritikuojamas, kad per daug šneka ir nieko nedaro, o vyresnieji vis nedrįso ištiesti rankos ir įtraukti jaunimą į politinę veiklą.

Lietuvos valstybingumas

Pirmoji paskaita "Laisvinimo institucijų apžvalga" buvo Broniaus Bieliuko. Joje jis davė VLIKo, Lietuvos Laisvės Komiteto, Amerikos Lietuvių Tarybos ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės istorines apžvalgas nuo rezistencijos laikotarpio ligi šių dienų. Į klausimus atsakė B. Bieliukas ir J. Valaitis. Jie lieté naujų organizacijų išijungimą į VLIKą, partijų reformą, praktinę VLIKo veiklą ir t.t.

Dr. Bronius Nemickas kalbėjo tema "Lietuvos valstybingumo klausimas". Valstybė esą susidaro iš trijų pagrindinių elementų — tautos, teritorijos ir valdžios. Tauta valstybiškai sąmonėja, ir tas sąmonėjimas veda ją prie valstybės įsteigimo tautiniu pagrindu. Tuomet ji tampa tarptautinės bendruomenės nare. Lietuvos, vienos iš seniausių Europoje valstybių, tautinį sąmoningumą sudarė senas valstybingumas kartu su nepriklausomybės atgavimu. Svarstybos lieté Lietuvos nepripažinimo padėtį, jos diplomatų, Helsinkio konferencijos pa-

ANDRIUS VAIČIŪNAS iš Ošavos, Ontario, dar jaunas mokinys, drožinėja įvairius lietuviškus kryžius bei koplytėles. Nuotraukoje matome jį dalyvaujant baltiečių parodoje Toronte su savo kūriniais

reiškimus, prezidento Carterio pažiūrą į žmogaus teises, vienos pasaulinės valstybės teoriją ir V. Europos sujungimą federacijos pagrindu.

Dabarties uždaviniai

Po pietų kalbėjo J. Valaitis tema "Laisvinimo uždaviniai, viltys ir galimybės". Užduotys buvo paskirstytos į ilgalaikes ir einamąsias. Ilgalaikės lieté nepriklausomybės atgavimą ir atstovavimą, VLIKo rėmimą, geografinį suverenumą, būsimą Europos struktūrą, bendradarbiavimą su kitais baltiečiais, pvz. Baltic World Conference rėmuose. Einamieji uždaviniai ir pagrindiniai darbai siejasi su informacijos skleidimu apie Lietuvos padėtį, lietuvių dalyvavimu JAV ir Kanados politinėje veikloje, dokumentavimu lietuvių gyvenimo, "Kronikos" skleidimu, politinių kalinių rėmimu.

Kaip pavyzdžius minėjo A. Zaparacko siūlymą organizuoti žygį į Vašingtoną Belgrado konferencijos proga, E. Juodvalkytės sugalvotą "Dainų konkursą", išleidimą knygos apie Kalantą, radijo valandėlę, kur jaunimas kalbėtų apie jaunimą. Projektų pasisekimui reikia idėjų, jėgų ir finansinės paramos. Lietuvos laisvinimo viltys remiasi šiomis jaunomis jėgomis, jų idėjomis ir bendradarbiavimu su vyresniąja karta.

Po paskaitos Daiva Kezienė demonstravo juostelę "A Case for Lithuania", paruoštą Vasario 16 proga, kuri gali būti naudojama informacijai apie Lietuvą amerikiečiams per universitetų radijo stotis ir pan. Šią juostelę, paprašyti Amerikos Lietuvių Bendruomenės, paruošė ir įrekordavo D. Kezienė ir Antanas Mažeika.

Psichologiniai bruožai

Jolita Kisieliūtė iš Čikagos kalbėjo tema "Pavergtojo ir laisvojo lietuvių jaunuolio psichologiniai bruožai". Savo paskaitoje ji plačiai citavo žinomus psichologus, sociologus, jų duomenis ir teorijas.

Pradėta identiteto klausimu. Identitetas yra apsprendžiamas žmogaus socialinių funkcijų ir asmeninės istorijos. Jį gali paveikti jam svarbūs asmenys (pvz. motina), grupės, bendros kategorijos žmonės (pvz. etninė grupė), su kuriais jis turi pozityvų norą identifikuotis.

Amerikos jaunuolis turi prieš akis dvi skirtingas kultūrinio identiteto sąvokas: didžiosios amerikiečių bendruomenės ir lietuvių mažumos. Kadangi individas siekia balanso, stengiasi sumažinti skirtumus tarp tų dviejų identiteto sąvokų. Tai galima padaryti: a. pasitraukiant iš lietuvių mažumos, b. nepriimant Amerikos bendruomenės ir taip atsisakant aplinkos, c. jas suderinant. Suderinime didesnė vertė gali būti skiriama lietuviškam ar amerikietiškam gyvenimui. Šį sprendimą nulemia a. šeimos įtaka, kurioje vyksta paruošimas į bendruomenę, b. išijungta grupė ir jos atsparumas prieš "bendrą priešą" — nepažįstamus, šiuo atveju Amerikos bendruomenę, ir c. to jaunuolio noras pasiekti naują socialinę formą.

J. Kisieliūtė pateikė psichologo kun. dr. Kęstučio Trimako surinktus anketos duomenis klausimais, kurie rodo, kiek lietuvis studentas skiriasi nuo tėvų, vertindamas Lietuvą ir gyvenamą kraštą.

Okupuotos Lietuvos jaunuolio identitetas plaukia iš tau-

tybės ir patriotizmo. Lietuvių bė priklausau ne tik nuo nusistatymo, bet ir nuo pasipriešinimo. Tautybė yra viena forma sąmonės, kuri jungia žmones. Jos pagrindinis elementas yra žmogaus valia.

Patriotizmas auga, kai yra pergyventi bendri jausmai, ypač kentėjimas. Patriotizmas yra įkvėpiamas šeimoje ir tęsiamas per socialinius kontaktus. Pasipriešinimas vyksta prieš aktyvų asimiliacijos procesą. Kadangi Amerika neaktyviai vykdo asimiliaciją, nėra prievartos, ir todėl nėra pasipriešinimo.

Amerikos jaunuolis skatina pareikšti nuomones, skaityti ir t.t. Laisva aplinka jį paveikia ir laisvai galvoti. Lietuvos jaunuolis yra uždraudęs ir atsargus. Jam skelbti nuomones yra nerealu.

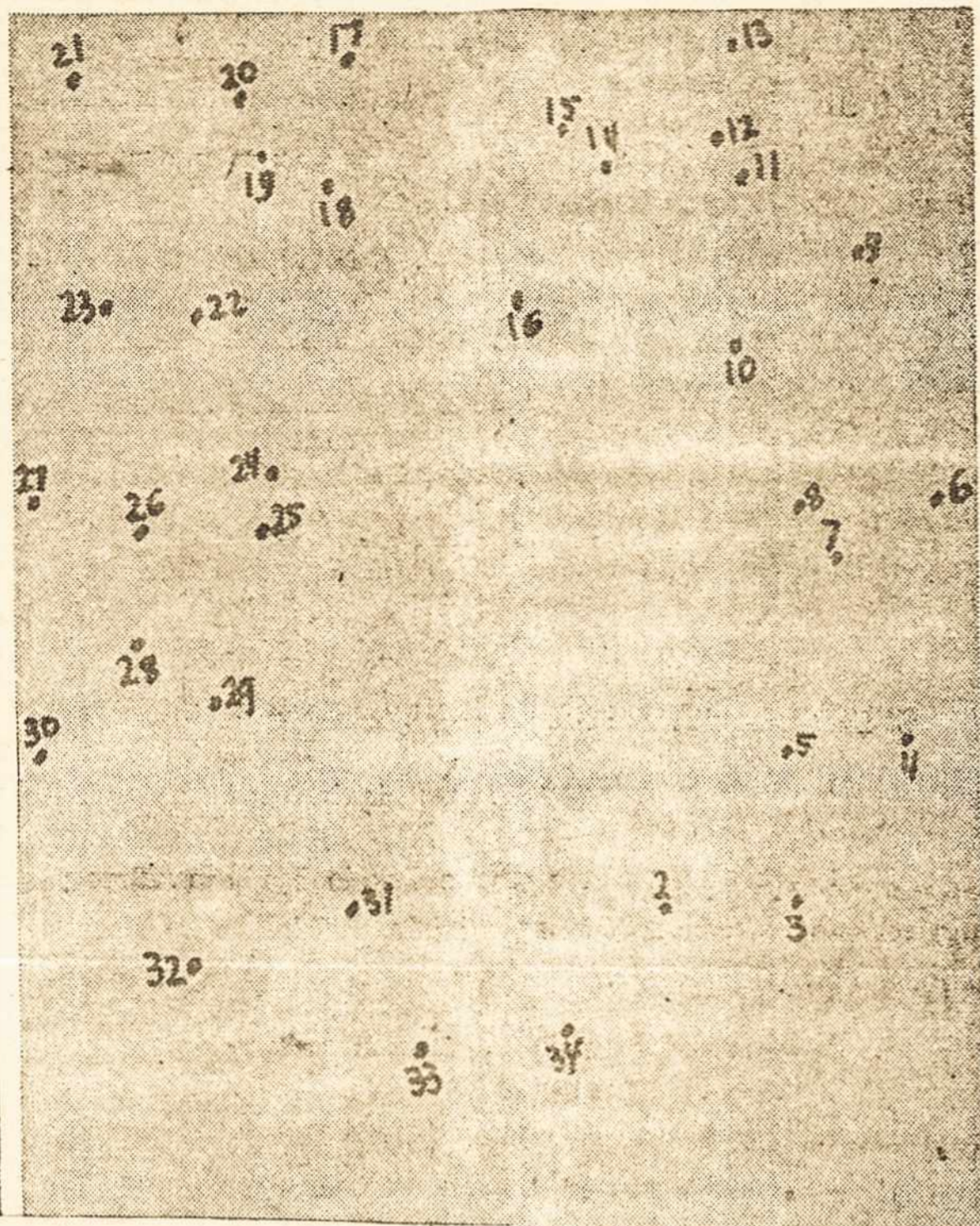
Priespauda paveikia individo psichologiją. Nukrypimas nuo psichologinių normų pasireiškia išorėje — pvz. per agresyvumą arba viduje — pvz. per alkoholizmą. Lietuvos jaunuolis yra veikiamas laisvės stokos, asmeninės priespaudos, izoliacijos nuo laisvojo pasaulio, mokykloje nepasitikėti vienas kitu ir tuo būdu stumiamas į nusivylimą. Jis pradeda neapkęsti to, kuris jį spaudžia. Taip kyla patriotiškumo jausmas. Tai liudija Kauno demonstracijos, Kalantos susideginimas, "Kronika". Amerikos jaunuolis nejaučia priespaudos, o sovietų sistema slegia jį. Dėlto jis identifikuoja save ne su didele sovietų tauta, bet su maža savo tauta.

Patriotizmo jausmas yra glaudžiai susijęs su religija. Nors straipsnių Lietuvoje prieš religiją yra daug, religijos pergyvenimas yra gilus, kai gresia laisvės ir gyvybės atėmimo realybė. Krikščioniški jausmai kyla iš pagrindinio socialinio elemento — šeimos, kurioje motina yra gerbiama.

Baigdama Jolita teigė, kad skirtumai tarp Amerikos ir Lietuvos jaunuolių kyla aplinkos įtakoje. Tarp jų yra didelis nuotolis, bet jie panašūs tuo, kad yra vienos tautos nariai, ne tik draugai, bet ir broliai bei seserys.

T. Ž.

VASARIO 16 MINEJIMĄ Muenchene surengė šios VLB apylinkės valdyba su pirm. K. Ausiejum. Po estų, latvių ir vokiečių atstovų sveikinimų paskaitą apie savo santykius su Lietuva skaitė dr. Juozas Eretas, atvykęs iš Sveicarijos, kur prieš keletą mėnesių yra atšventęs amžiaus aštuoniasdešimtmetį. Jį pasveikino ir padėjo už darbą su lietuvišku jaunimu "Ratuko" seniūnė K. Pauliūkevičiūtė. "Ratuko" mergaitės sukaktuviniui pašoko "Gelių šoki" ir kiekviena įteikė po gėlę. Jos taipgi atliko Alinos Griniuvienės paruoštą dailiojo žodžio, dainos ir poezijos pykę "Žemaičių žemė".

(Žiūrėkite piešinį). Sujunge taškus, sužinosite, kas nupiešta. Paskiau atsakysite į šiuos tris klausimus: 1) Piešinio pavadinimas, 2) Kuri valstybė šį piešinį yra pasirinkusi savo ženklų (emblema)? 3) Kuria spalva yra piešiamas šis ženklas tos valstybės vėliavoje?

KATINĖLIO MURKIO NUOTYKIS

Onutė, išeidama į mokyklą, aiškino savo katinėliui: "Murkiuk, neik laukan, šiandien labai šalta, gali nosytę ar kojeles nušalti." Bet Murkis nepaklausė. Vos tik Onutė pravėrė duris, jis spruko laukan ir lydėjo ją į mokyklą. Veltui Onutė maldavo grįžti namo. Jis šokinėdamas teisinosi: "Miau-miau, aš šalčio nebijau, miau-miau aš nieko nebijau".

Onutė, įlipusi į mokyklos autobusą, staiga pastebėjo, kaip didelis, gauruotas šuo nusivijo katinėlį, o šis spruko į medį.

Onutei visą dieną nesisekė mokykloje. Ji buvo liūdna, nežaidė su draugėmis, visą laiką galvojo apie Murkį, ką jis veikia medyje, gal alkanas, gal sušalęs, o gal iš medžio iškrito...

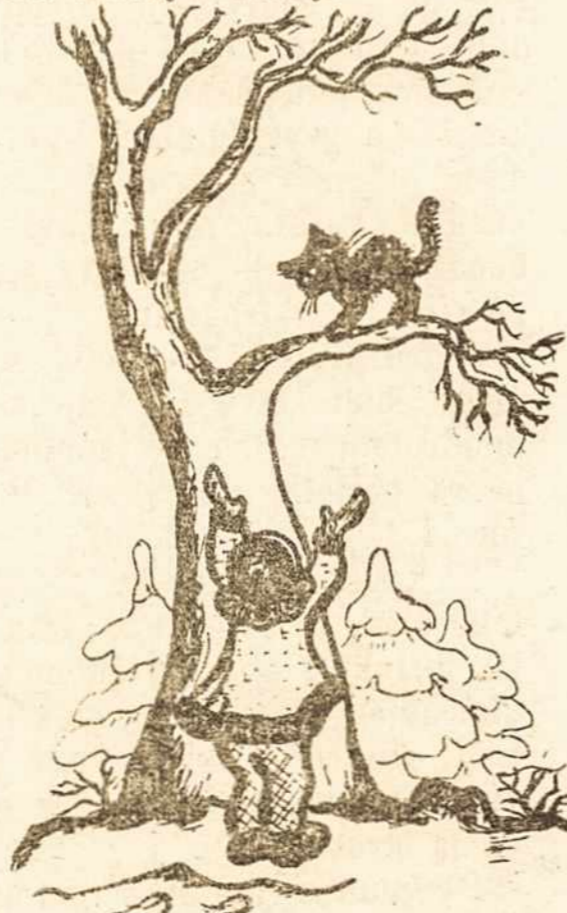
Grįždama iš mokyklos, ji greit nubėgo prie medžio, kur paskutinį kartą matė savo katinėlį. Buvo girdėti tylus kniaukimas. Žvelgdama į šakas, ji tyliai šaukė: "Murki, Murkeli, kur tu?" Staiga pamatė jį, tupintį ant šakos. Buvo pasišiaušęs, nuo šalčio sustyręs ir iš baimės drebėjo. Onutė, iš džiaugsmo iškėlusį rankas į viršų, pradėjo garsiai šaukti:

"Murki, ar matai? Aš čia, šok žemėn, aš tave sugausiu! Šok greičiau! Vienas, du, trys..." Murkis nesijudino iš vietos, tik dar gailiau pradėjo kniaukti:

"Miau-miau, aš labai bijau". tikrųjų medžio šaka, ant ku-

rios jis tupėjo, buvo gana augštai.

Kiek tik kojos nešė, Onutė bėgo namų link. Uždususi skubiai papasakojo namiškiams, kas atsitiko. Tuoju Onutė su tėveliu nešė kopėčias prie medžio. Tėvelis, iškėlęs neklauzadą iš medžio, atidavė dukrelei. Onutės džiaugsmui nebuvo galo. Glaudama prie širdies, glostė katinėlį ir ramino: "Tuoju tu vėl būsi šiltame kambarėlyje, gausi šilto pienelio ir mėsytes, vėl bus gera ir jauku pas mane, tik prižadėk, kad nuo šios dienos visados klausysi manęs. A. Ahr.

Neklauzada katinėlis Murkis: "Miau-miau, šuniuko aš bijau!"

Mūsų Lietuva

KLaida

Šiandien Onutė grįžo iš mokyklos ne viena. Pirmą kartą ji parsivedė klasės draugę Danutę, nes jos mama turėjo eiti pas gydytoją. Onutė padėkojo mamytei, kad leido pietų metu pagloboti Danutę. Abi, sukalbėjusios maldą prieš valgi, pradėjo valgyti bulvinius blynus su uogiene. Staiga Danutė paklausė:

— Onute, man labai įdomu, kokia kalba tu kalbėjai su savo mamyte?

— Lietuviškai, aš su savo tėveliais tik lietuviškai kalbu, — atsakė Onutė. — Aš esu lietuvaite, lankau lietuvišką mokyklą, be to, šoku tautinius šokius ir skaitau lietuviškai "Eglutę".

— Tokia keista ta kalba, —

tare Danutė, — aš tik pirmą kartą išgirdau taip kalbant.

— Pirmą kartą? — nustebo Onutė ir su pasididžiavimu aiškino toliau.

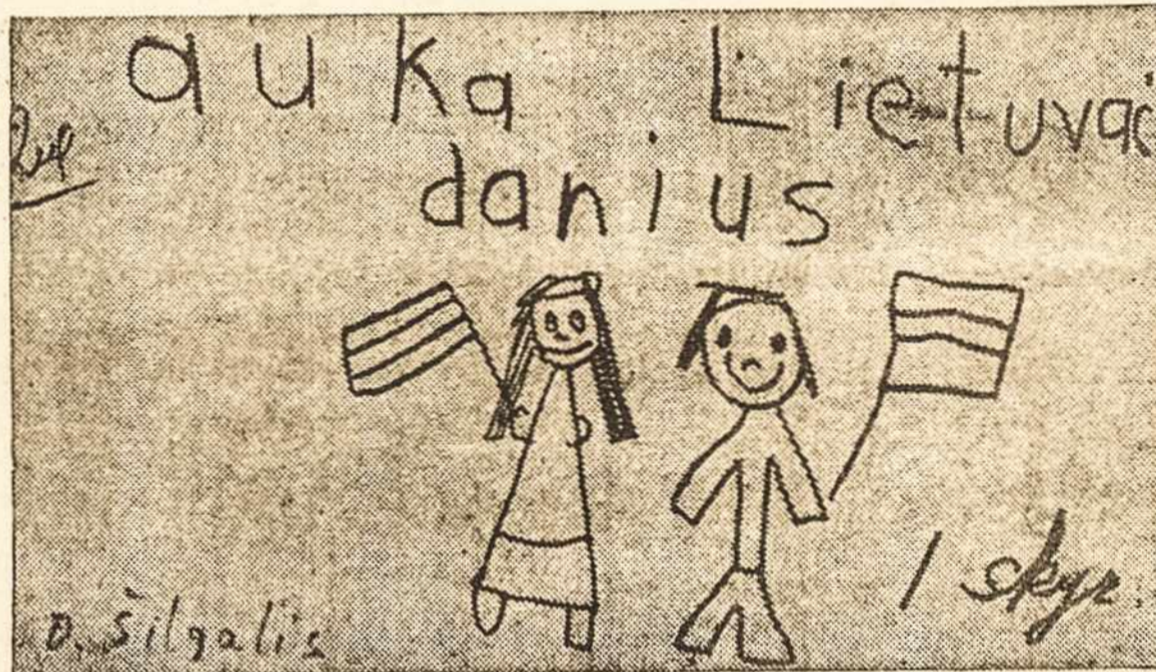
— Ar tu nežinai, kad tai viena seniausių kalbų? Pirmoji ir seniausioji kalba pasaulyje buvo žydų kalba. Ją kalbėjo Adomas ir Jieva, bet jų anūku anūkai jau kalbėjo lietuviškai. Danutė, aš stebiuosi, kaip tu iki šiol nieko apie tai nežinotai?

Tai girdėdama, į ją pasikalbėjimą įsiterpė mama.

— Onute, tavo aiškinimas neteisingas! Svetimtaučiams reikia teisingai pasakoti apie savo tautą, jos praeitį ir kalbą.

Onutė pajuto padariusi klaidą ir paraudo.

A. Abr.

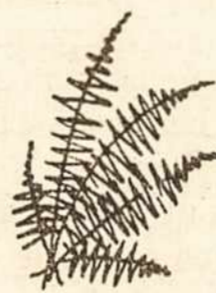

Vokas pieštas D. Šilgalio, Clevelando šv. Kazimiero lit. m-los I sk. mok.

TĖVYNĖ

Nesu aš ten užgimus,
Savo akim tavęs aš nemačiau —
Tačiau esu tave pamilus,
Tik būk laisva greičiau!
Iš tėtės ir mamos išmokau
Gražiai lietuviškai kalbėt.
Tavo dainas, šokius pamėgau,
Ir viską, kas lietuviška — mylėt.

Ramunė Ruzgytė,
Los Angeles-lit. m-los mokinė.
"Saulutės Spindulys"

PATINKA SĖDĖTI

— Kodėl negali nusėdėti vienoje vietoje? — barasi mama.

— Kaip tai negaliu? Jau antri metai sėdžiu toje pačioje klasėje! — atsako sūnus.

KAI BUVAU MAŽA

Kai aš buvau maža, man labai patikdavo šokti nuoliptų mūsų namuose. Pirmą šokau tik nuo pirmo ar antro laiptelio. Mama vis sakydavo, kad aš galiu susižeisti. Aš jos klausiau. Kai buvau kiek didesnė, galėjau net nuo trečio ar ketvirto laiptelio nušokti. Mama bardavosi, bet aš jos neklausydavau. Kelis kartus nušokau nuo penkto laiptelio ir vis laimingai.

Greitai pasidariau per didelė žaisti ant laiptų, bet man vis norėjosi šokinėti. Vieną dieną užlipau ant didelio virtuvės stalo ir ėmiau vaikščioti. Netyčia praradau pusiausvyrą ir nukritau. Susimušiau nugarą ir ilgai po to mano kūnas buvo visokių spalvų.

Dabar aš visuomet klausau mamos.

Judita Sasnauskaitė,
Kr. Donelaičio lit. m-los
VI sk. mokinė

Literatūra · Dailė · Mokslas

Meskim šalin karo kirvius!

Rašytojo JUOZO KRALIKAUSKO, antrąkart apsilankiusio Lietuvoje, atviras laiškas lietuviškoms širdims Vilniuje: ypačgi viršūnėms ir rašytojams — Broliai, pameskim šalin pagaliau karo kirvius!

(Tęsinys iš praėjusio nr.)

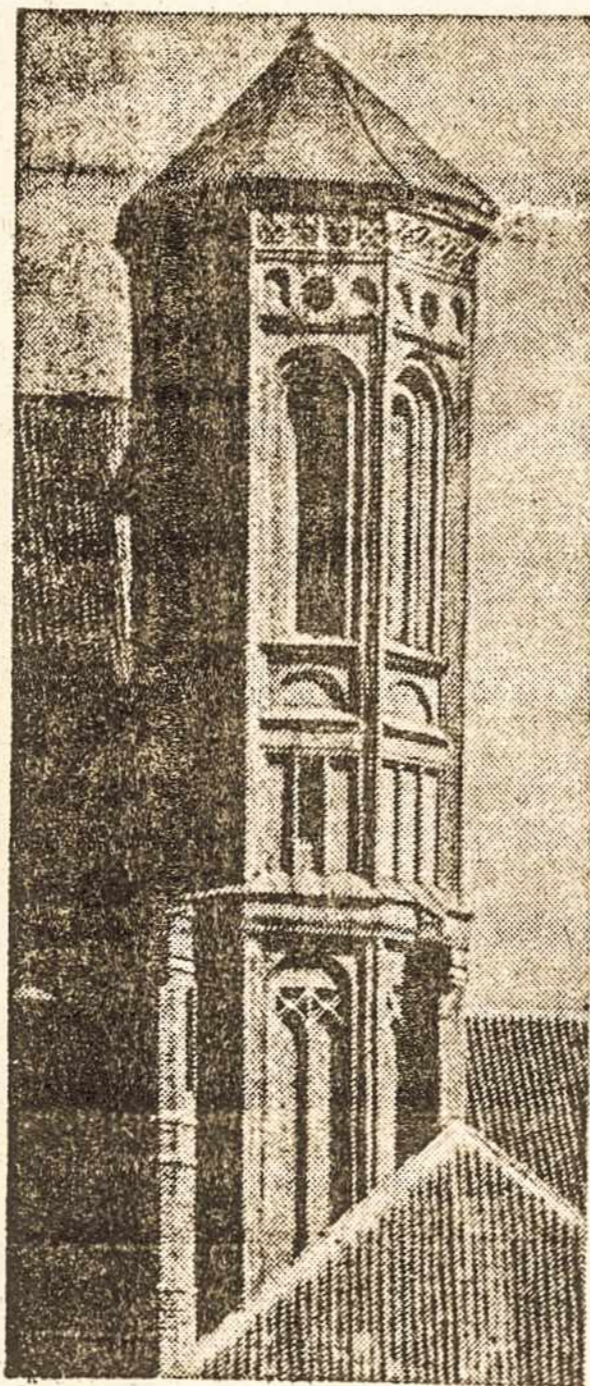
Įleidžiama tik penkiom dienelėm!

Per maža laiko vien tik Vilniaus istorinėm bei kultūrinėm vertybėm pažinti. O pabūti su giminėm, su senais mokslo metų draugais, su vienu kitu mokslo bei kultūros darbuotoju susitikti. Pasimatyti su buvusiais bendradarbiais, nusipelnusiais pensininkais. Ogi plačiau pažinti šiandieninį tėvų žemės gyvenimą. Dabartinę kultūrą Lietuvoj. Pamatyti lietuvišką dramą, operą ar išklausti koncertą: mes gi to išsiilgę, kaip volungė lietaus! Pavalgyti ir Kanadoj neblogai turim. Dolerinėn krautuvėn "BERIOZKA" vedate — juk Kanadoj (ir JAV) visos krautuvės tik dolerinės, perkam tik už dolerius. Čia gi visur tik "Beriozka": kitokiu suvis ir nėra. Mums gi daugiau rūpi knygynai, bibliotekos, antikvarai, muziejai, dailės parodos, istoriniai pastatai, kultūros paminklai etc. etc.

Ir visa tai per penkias ar keturias dienas? Neįmanoma, nors arklio jėga bei sveikata turėtum (o jeigu pagyvenęs ir ilgus kelionės bei visokių tikrinimų ir kontrolių išvargintas). Penkios dienos — net su giminėmis pasimatyti per mažai laiko: tai susirgęs negalėjo suskubti į Vilnių, tai reikėjo kam prižiūrėti vaikus ar sergantį, tai dar kas. Ir išskrisk net visų nepamatęs!

Dvi piligrimo keliones į Vilnių atlikęs, esu jaugi savo kailiu ir net kaulų smegenimis patyręs: užsienio tautiečius reikia Lietuvon įleisti bent dviem savaitėm. REIKIA ĮLEISTI LIETUVON MAŽIAUSIA DEŠIMČIAI DIENŲ. Tai nuomonė visų, kurie buvo nuskridę į Vilnių.

Atvirai čia rašau ne dėl savęs! Iš to rašto man jau nebebus naudos. Dar net gali išeiti blogio, jei mano širdies balsas būtų palaikytas (to betrukū!) kokia agitacija ar nežinia kuo. Rašau dėl šimtų, gal tūkstančių kitų lietuvių, kurie dėl Lietuvos ilgesio bei meilės irgi išleidžia didelę dalį sunkiai uždirbtų santaupų, o pargrįžta panašiai skaudžiai nusivylę ir apkartę. Juolab, kad niekaip negalima suprasti, KODĖL? Dabar Lietuvoj yra draugija kultūriniais ryšiams su tautiečiais užsienyje, vardu "TĖVIŠKĖ". Bet kodėl "TĖVIŠKĖ" atvykusio tautiečio

Senasis Vilnius. Bernardinų bažnyčios bokštas

neleidžia į TĖVIŠKĖ? Skrenda daugiausia pagyvenę, senyvi, paprasti žmonės, kilę iš liaudies, daug sunkiai dirbę, pasiilgę Lietuvos ir liaudies žmonių. Dėl gimtinės (tėviškės) ir artimųjų meilės jie nepagaili pluošto dolerių (atšalusiam šykštuoliui kone "šventų"). Kuogi savo tėviškėse Lietuvos bei liaudies mylėtojai galėtų būti pavojingi ir kenksmingi? Bene į galvą ateitų kurstyti gimines? Tiek nesimačius, būtų prie širdies ginčytis dėl kiek skirtingų pažiūrų? To bijoti — naivu ir juokinga.

Tautietis į Lietuvą skrenda su ilgesiu ir meile širdyje, o ne su "buržuaziniais nuodais". Jūs suvis neteisingai mus suprantaite.

Ogi būtų tikrai visiems nadingiau: išeiviai sugrįžtų patenkinti; nesijaustų buvę įtariamais kokiais piktavaliais; apsilankę tėviškėse; šiltai priimti savo tėvų žemėje. Sugrįžtų pasisėmę Lietuvoj dvasinės atgaivos ir stiprybės, o ne susirgę, paniekinti...

Keturiskart pravežtas pro tėviškę, kurioj nebuvo trisdešimt dvejus metus, o vis tiek nega-

ves aplankyti gimtinės ir tėvų kauburėlių! Mano vaikystė ir jaunystė likusi gimtinėje. Patys brangiausieji palaidoti tėviškės kapinėse. Mano širdis ir dvasia pasilikus Lietuvoje: Kanadoje tik oda, raumenys, pilvas, gyslos ir kaulai. Ar grįžusiam užkabinti dėl to paniekos lentą ant krūtinės? Tai labai rūšios tikrovės faktas, kurį išgyvenu su didele kančia iki pat sielos gelmių. Argi dar mažai man "bausmės"? Tikrasis žmoniškumas negali būti klaidingas. Mums didesnio žmoniškumo parodymas argi galėtų būti kieno palaikytas jau nukrypimu nuo tikrojo tarybinio kelio?

Užsienio lietuviai yra daugi pasaulio matę, daugely šalių buvę. Bet neleisti tėviškėn nė kojos įkelti? Tokio suvaržymo, tokio ganyte ganyto niekur nesame pergyvenę. Ar Jūs man tikite, jog čia ne kokią propagandą, o iš širdies tikrą ir be galo liūdną tiesą, Broliai, sakau? Tik 4-5 dienos, ir net tėviškėna nevalia! Tad juk esam pasitinkami su šalčio karo potvarkiais. Du kartu nuskridau ten, bet nors pasiusk — negalima, neleidžiama, ir gana! Nejaugi tai senoji mūsų liaudies vaišingumo tradicija, "praturtinta" jau naujaja humanizmo idėja?

Kelionių varžtai nė kiek nesušvelninti. Nejauku ir keista, kai tavęs lyg bijo, įtaria, tavimi nepasitiki, žiūri priešškai ir pavartoja savo galią tave pažeminti. Argi dar negana? Tai kada gi jau mes vieni antrus besuprasime ir atjausime? Nejaugi net ir per trečdalį šimtmečio būtime nieko nepamiršę ir nieko neišmokę?...

Gi Vilniuj užgirdau neva supažindinamas: "...žymus buržuazinis rašytojas". Man vis netelpa į galvą: iš kur ištraukta tokia nesąmonė — BURŽUAZINIS?! Dargi "buržuazinis rašytojas"! Iš kur "taip gerai" žinoma? Jaugi 65 metus pragyvenau — ir nė vieną dieną nesu buvęs buržuazinis. Kas už mane tat gali geriau žinoti?

Buržuazinis — tai juk charakteristikos bruožas. Iš turtingųjų luomo, turtuolis, kilęs iš turtuolių; ar koks paikas klūpsčiautojas prieš turčius bei išnaudotojus. Tik ne koks pagyrimas, o pridengta patyčia ir dargi kaltinimas. Buržuazinis (terminas bei sąvoka!) — tai juk neigiamas ir nevalyvas tipas: ne iš

liaudies, ne iš valstiečių, ne su liaudim ir už liaudį, o prieš...

Betgi mano tėvai teturėjo Kareivonyse tiktai septynis hektarus žemelės. Motina pagimdė iš viso aštuoniolika vaikų: užaugo tik penki. Iš septynių hektarų mito kasmet nemažiau, kaip aštuonios burnos. Tat argi mano tėvai buvo "buožės", liaudies išnaudotojai? Ne valstiečiai bei darbininkėliai, ne iš liaudies? Aš gi nuo ankstyvos jaunystės buvau mokytojas: pradžios mokyklos ("liaudies liktarnia") ir vėliau gimnazijos, "Lietuvos Mokyklos" redaktorius, daugelio straipsnių ir "Septynių kalavijų" autorius. Taigi tik kultūrininkas, LIAUDIES ŠVIETĖ-JAS (dabar tokius, regis, vadinate — liaudies inteligentais). Tai koks gi aš "buržuazinis"?

Man buržuazinė dvasia buvo (ir jau liks!) suvis svetima.

O gal rasite bent vieną buržuazinę knygą iš visų mano egzilyje parašytų? Nejaugi pavyzdžiui "Urviniai žmonės" ar "Titnago ugnis"? Nejaugi ką nors antiliaudinio (prieš liaudį) galėtumėte įžiūrėti (nors ir pro padidinamąjį stiklą) mano romane "Martynas Mažvydas Vilniuje"? Kai sugrįžau į Torontą, vis dar nustebeš ir pasipiktinęs patikrinau — tikrai, spaudinyje iš dabartinės Lietuvos aiškiausiai atspausdinta: aš esu buržuazinis rašytojas! Si charakteristika visiškai — visiškai — suvis neteisinga. Ogi Lietuvoje dabar ši etiketė reiškia smerkimą, suniekinimą, kone keiksmazodį. Tur būt, dėl to ir mano "viešnagė" Vilniuje buvo tokia... svetinga. Kad ne "pažangusis"...

Juk net pagal Marksą ir Leniną: proletarinė būseną gamina proletarinę sąmonę. O taigi liaudinė — liaudinę, valstietinė — valstietinę. Visa mano būseną tiek Lietuvoje, tiek ypač užsienyje per trečdalį šimtmečio buvo (Jūsų terminu tariant) tik proletarinė. Tokia iš tikrųjų — darbinikinė bei liaudinė — buvo ir tebėra mano sąmonė bei jausena. Visa mano širdis ir kūryba, visi mano romanai — tiktai liaudiniai: lietuviški bei liaudiniai giliausiaja, senovine (istorine bei tautosakine), autentiškąja esme ir prasme. Mano raštų kiekvienas žodis — iš mūsų liaudies gelmių!

Bet žinoma, Jūs gi nesate skaitę. Esu klausęs gimines ir keliolika negiminių ar matėte, ar skaitėte mano romanus — "Urvinus žmones", "Šviesą lange", "Titnago ugnį", "Mindaugo nužudymą", "Vaišvilką", "Tautvilą" ir "Martyną Mažvydą Vilniuje"? Kultūros veikėjai, liaudies inteligentai, vienas —

MŪSŲ ŽINIOS

STOVYKLAVIETĖS DARBAI

Vienuoliktą dieną gegužės posėdžia-vo stovyklavietės komisija. Buvo nutarta parduoti likusieji sklypai. Atsižvel-giant į kainų pakilimą, sklypo kaina bus Cr. 30.000,00.

Į stovyklos vardui išrinkti komisija nutarta pakviesti prel. Pijų Ragažinską, p. Joną Valavičių ir p. Aleksandrą Bumblij Vardas bus renkamas birželio 26 dieną po lietuviškų pamaldų Jaunimo namuose. Visi besidomintys prašomi atvykti į šį susirinkimą; galės dalyvauti diskusijose ir balsuoti.

Sekančią savaitę sodyba jau turės sargą. Netrukus bus kasami pirmieji šuliniai ir pradėta pirmojo pastato-skirto piknikams-statyba.

Su valdžios medelynu Horto Florestal susitarta dėl medžių daigų sodybai.

Toliau vedami pasitarimai su firma dėl šviesos įvedimo.

Adv. Algirdas Sliesoraitis apsiėmė parengti projektą, kuris turi apimti bendras normas, liečiančias sodybos statybą, įskaitant ir privačius sklypus.

PLIA: Sąjungos pirmininkas Algirdas Idika pranešė, kad São Paulo skyrius neturi nei statybos inžinierių nei architektų, ir kad lietuvių Inžinierių sąjunga, norėdama padėti sodybai, kreipėsi į Amerikos Inžinierių Sąjungą prašydama talkos.

Visiems sodybos sklypų savininkams šiuo metu siuntinėjamas aplinkraštis su paaiškinimais dėl mėnesinio mokesčio.

Visa eilė savininkų savaitgaliais jau važiuoja į Atibają. Vieni pažiūrėti ar kitiems parodyti savo pirkinio, kiti sodyti medžių savo sklype. Visa didžiulė žolė, kuria buvo apaugęs įvažiavimas į sodybą, liko lyginta su žeme.

Ing. MIKALOJUS IVANAUSKAS iš Čikagos rašo, kad jau turi parengęs bendras apybraižas stovyklos planui ir laukia Čikagoje pasirodant Dėdės Juozo, kad galėtų išdiskutuoti detales.

○○○○○○○○○○○○○○○○

MESKIM ŠALIN. . .

○○○○○○○○○○○○○○○○

studijų draugas kitas — buvęs bendradarbis. NE VIENAS nei matęs, nei gavęs, nei skaitęs. Tik žino, kad tokie romanai yra parašyti, tik girdėję. Ir Maskvoj multinės kontrolieriaus patys pirmieji klausimai: "Ar nesivežė knygu?" — "Ne." "Biblijos?" — "Ne." "Didelė gėda tokius klausimus išgirsti ir į tuos atsakinėti

SVEIKINIMAS

Prelatui Pijui Ragažinskui
70 metų sukakties proga.

Didžiai Gerbiamas Jubiliate, šio pagerbimo ren-gėjai, visi dalyviai, mielosios viešnios ir brangūs svečiai.

Lietuvių SAJUNGOS-ALIANÇA Brazilijoje var-du, mums tenka didelė garbė sveikinti Jo Prakilny-bę Prelatą PIJŲ RAGAŽINSKĄ jo 70-ies metų am-žiaus sukakties proga.

Gyvai pritardama Lietuvių Katalikų Bėndruome-nės Choro pasiryžimui suruošti šiandien čia mūsų jubilato pagerbimą, Lietuvių SAJUNGA dalyvauja šitoje šventėje, kupina pagarbos, džiaugsmo ir dė-kingumo Prelato PIJAUS kilniai asmenybei.

Mums ypatingai malonu turėti Didžiai Gerbia-mą jubilatą Pijų Ragažinską Lietuvių SAJUNGOS Garbės Nariu.

Mielas Prelate. — Jūsų palankumas ir moralinė parama šiai pilietinės lietuviybės organizacijai davė drąsos ir ištvermės laimėti kovą už SAJUNGO pri-sikėlimą.

Todėl reiškiamė didelį džiaugsmą turėdami Jus. Monsinjore, SAJUNGOS narių eilėse, matydami Jus mūsų parengimuose ir prijauciantį mūsų veik-lai.

Skelbiame gily dėkingumą už Jūsų darbus ir pa-sišventimą lietuviybės labui.

Tėvynėje pražydyusia meile savo tautai Jūs sklei-dėte ir diegėte visų lietuvių širdyse.

Lai šios Jūsų sukakties pagerbimo šventėje reiškiamas visų dėkingumas ir geriausi linkėjimai stip-rina Jūsų sveikatą bei nuotaiką, ir palaiko Jus dar ilgiems šviesaus gyvenimo metams.

LIETUVIŲ SAJUNGA — ALIANÇA

São Paulo, 15-05-1977.

PROF. KLIMAS BRAZILIOJ

Prof. Dr. ANTANAS KLIMAS, apsilankęs Bogotoj, Medelline, Bu-enos Aires ir Montevidėjūj, at-skrenda į SĂO PAULO-VIRA-COPOS birželio 8 d., 17,55 val., ir išskris (į Caracas) birželio 16 d., 10,00 val. (iš Congonhas).

Prof. Klimas laikys lietuviams paskaitas apie lietuvių kalbos kil-mę, jos reikšmę kalbotyroj, jos dabartinę padėtį kitų kalbų tar-pe ir tt. Susidomėjusiems bus atsakymas į klausimus tarmių, kir-čiavimo, žodžių darybos ir pana-šiais reikalais. Taigi paskaitos ne-bus švietimo (mokyklinio) pobū-džio, o visuomeninio, informaci-nio, kultūrinio lygio. Ypač dabar, kasdien kyla susidomėjimai lie-tuvių kalba tarptautinėj aplinkoj, svarbu mums visiems giliau pažin-ti mūsų kalbos vietą ir svarbą pa-saulj.

Paskaitos numatytos birželio 10, 11 ir 12 dd. popiečiais-vaka-rais šv. Kazimiero p-jos salėj. Įėjimas laisvas, nemokamas.

PLB valdyba pageidauja, kad

Leiskite užsienio lietuviams pabūti Lietuvoje svečiais! Pasi-žmonėti bent jaugi dešimt die-nų! Apsilankyti tėviškėn! Įkvėp-ti gimtinės kalnelių oro! Tai bū-tų pagalba ir patrauka tautie-čiams gausiau, dažniau ir džiū-giau aplankyti gimtąjį kraštą. Tiek daug vilties turėjęs ir var-go patyręs, šįkart nieko savo ro-manui neparsivežiau — suvis niėniėko. Net su giminėm nei prideramai pasikalbėjau, nei at-sisveikinom. . .

Tikrai nuoširdžiai ir tikrai neburžuazinis —

dr. Klimo paskaitomis pasinau-dotų kiek galima didesnis skai-čius lietuvių. Juo didesnis susido-mėjimas šiuo atveju, tuo gilesni pagrindai ir tolimesniems kultū-riniams santykiavimams tarp Šiau-rės ir Pietų Amerikos lietuvių.

GEGUŽES 13-TOJI V.ZELINOJ

Praleista asmeniniam susikaupi-me ir maldoj, ATGAILOS IR MAL-DOS DIENA užsibaigė V. Zelinos bažnyčioj. Čia 20 val. vyko ypatinga ŠVENTOJI MALDOS VALAN-DA, pradėta su trumpa procesija prie Marijos altoriaus ir pasiauko-jimo Nekalčiausiajai Marijos Šir-džiai akto atnaujinimu. Mergaitės tautiniais rūbais atnešė Marijai į-vairiaspalvį vainiką — nupintą iš į-vairių spalvų rožių, nuskintų iš lie-tuviškų darželių — ir jai padėjo po kojų. Paskui vyko skaitymai, gies-mės, maldos, mąstymai, baigiant prie didžiojo altoriaus Mišiomis ir komunija.

Buvo pabrėžtas Marijos troški-mas — ir jos pažadas: jei bus dera-mai kalbamas rožančius ir dažniau priimama komunija, net Rusija at-sivers (ir ateis laisvė mūsų Tėvynei)

Apeigas pravedė ir Mišias laikė kun. St. Šileika; su juo konceleb-ravo t. P. Daugintis. LKB-nės cho-ras vedė giesmes, prie kurių prisidėjo, kur galėjo, ir gausūs dalyviai.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS-SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. De-putado Emílio Carlo-Bairro do Li-mão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

PAKVIETIMAS

Kviečiame visus draugus, gimi-nes ir pažįstamus dalyvauti šv. Mi-šiose mūsų sūnaus JONO RUDŽIO NETO, antrųjų metų mirties pro-ga, gegužės 30 dieną, 19:30 val. Vi-la Zelinos bažnyčioje.

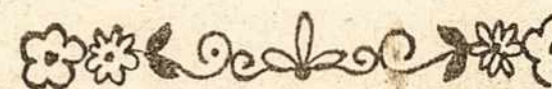
Anelė ir Antanas Rudžiai

PRANEŠIMAS

IEŠKO TARNAITĖS

Reikalinga tarnaitė, lietuviė, nas-lė ar šiaip pagyvenusio amžiaus moteris, prie vieno žmogaus, kad galėtų prižiūrėti namą, išvirtų valgyti ir kad nakvotų darbo vie-toje.

Kalbeti su Antanu Gudoniū, Rua São José do Barreiro, 449, Agua Raza.

RIO

Rio de Janeiro priemiesty Mes-quita mirė MYKOLAS TELKS-NYS, palikęs našlę Aldoną, dukte-ris Kristiną ir Melitą ir sūnų An-taną

Palaidotas Ricardo Albuquer-que kapuose.

Sekančios lietuviškos Mišios Rio bus birželio 19 dieną 10 val.

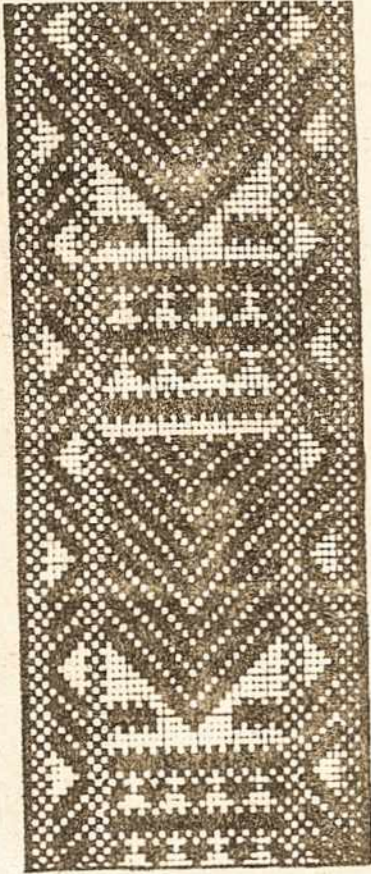
• Išidėmėkime: tik ugdydami sa-vitumą, būsime naudingi kitiems; pasiduodami — tik trėšime kitų kul-tūros laukus. Būti kitiems trėša — nėra mūsų paskirtis. J. ERETAS

Toronto, 1976 m.
lapkričio 29 d.

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI

MŪSŲ ŽINIOS

PREL. PIJAUS RAGAŽINSKO 70 M. SUKAKTIES
MINĖJIMO IŠKILMĖS

Jubiliato kalba

Ašsiliepdamas j sveikinimus, jubilatas prel. Pijus Ragažinskas nuo širdžiai visiems padėkojo. Jis pasakojo, kaip jis vieną 1936 m. sekmadienio rytą staiga pasirodęs Bras Šv. Antano bažnyčioje per lietuvių pamaldas, kaip visi stebėjosi tuo jaunu kunigėliu. Tada vieno tautiečio šturkščiai užklaustas: "Ko tu čia atvažiavai?" – jis atsakęs: "Jeigu reikės, pasiliksiu čia. Jeigu ne – važiuosiu toliau. Čemodanai dar neiškraustyti."

Lietuvos vyskupų jis buvo pirmiausiai siunčiamas į Montevideo, pas Urugvajaus lietuvius. Tačiau jie sakę užvažiuoti į Sanpaulį Mat, tarp São Paulo lietuvių iškilę dideli ginčai. Kun. B. Sugintas turįs grįžti atgal Lietuvon. Kad São Paulo lietuviai neliktų ilgai be kunigo, tepasiliekąs tuo tarpu pas juos.

Ir pasilikęs. Ir jau dabar 40 metų Tuoj pat atsiradę dideli rūpesčiai – išmokėti kompanijai skolas už bažnyčios statymą, perimti laikraščio "Šviesa" leidimą be pinigų kasoje. Paskui rūpesčiai sąsąryšyje su prasidėjusiu II Pasaul. karu, lietuvių kalbos vartojimo draudimu. Šviesuolių lietuvių kolonijoje tuo laiku labai maža. Ir iš tų pačių tik vienas kitas tepadėjo.

Vėliau, 1948 metais darbai ir pastangos su laikraščio MUSU LIETUVA ir jos spaustuvės steigimu, redagavimu. 1952 metais reikėjo visiškai perdirbti bažnyčios stogą, kad neįgrįtų jos vidun.

(Jubilatas visai nepamirėjo savo kalboje, taip pat nei kiti kalbėtojai, kaip jis visai eilei pabėgėlių tautiečių šviesuolių padėjo išrūpinti kvietimus vykti Brazilijon ir gauti darbo. Taip pat kiek jis ruošė ar prisidėjo prie paruošimo įvairių religinių ir tautinių švenčių, parengimų, kongresų, darbo įvairiose draugijose, sambūriuose ir t.t.)

Tuo laiku jis pradėjęs kvieisti talkon ir kunigus lietuvius, kaip Miļiauską, Aleks. Arminą, J. Šeškevičių, seseles prancišketes, vienuolius jėzuitus, vėliau saleziečius. Jis dirbęs, veikęs, kiek jo riboti gabumai jį įgalinę, tačiau visada turėjęs gerą valią.

Dėkojąs dabar visiems tautiečiams, padėjusiems jam darbuotis, ypač Liet. R.K.B. Chorui, visiems dalyvavusiems šiose iškilmėse.

Choro ilgametis talkininkas, solistas Kaz. Ambrazevičius, iškviestas sudainuoja dainą „Mano sieloj šiandie šventė“ ir prisimena jaunystę daina „Kur bakūžė samanota“. Jo sesers Catafay bičiulė solistė dainuoja ispaniškai dvi dainas, gi choras ir visi dalyviai jam gieda „Ilgiausių metų metų prakilniausių linkime.“ Prelatas prapiauna didžiulį sukaktuvių tortą. Visi juo gardžiuojasi. Po to dar seka tarpusavio kalbos ir ilgai skamba gražios lietuviškos dainos.

Buvusio ilgamečio V. Zelinos šv. Juozapo parapijos klebono prelato Pijaus Ragažinsko 70 metų sukakties minėjimą pradėjo liet. kunigai kun. J. Šeškevičiaus jo garbei suruoštais pietumis klebonijoje.

Iškilmingas sukakties minėjimas pradėtas gegužės m. 15. sekmadienį lietuviška suma V. Zelinos bažnyčioje. Padėkos šv. Mišias laikė pats jubilatas ir koncelebravo t. P. Daugintis, Šv. Kazimiero parapijos klebonas. Lietuviškas Mišias labai gražiai giedojo L. R.K. Bendruomenės choras, vadovaujamas maestro V. Tatarūno. Skoningai papuošta gélém bažnyčia buvo pilna lietuvių katalikų vyresnio, jaunesnio amžiaus ir jaunimo.

Pamoksle jubilatas kvietė tautiečius palaikyti šioje šventovėje lietuviškas Mišias ir religines liet. tradicijas, apeigas, kurias dabar II Vatikano Visuot. Bažnyčios susirinkimas leidžia ir skatina. Kvietė tautiečius vestis į lietuviškas pamaldas ir jaunimą, vaikelius, kad jie įprastų jose dalyvauti. Ragino palaikyti lietuvišką chorą, kuris jau 40 metų taip pagražina lietuvių pamaldas ir parengimus. Po Mišių Marijos garbei buvo giedamos gegužinės pamaldos.

Tuoj po jų Jaunimo Namuose prasidėjo iškilmingi pietūs. Jų dalyviai, papuošti šių iškilmių ruošėjo lietuviškų spalvų kaspiniu-juoste, kuriame įrašyta "CORAL LITUANO DE SÃO PAULO, 1937 – 1977, – 40 anos, L.R.K.B-nés Choras", užpildė dvi dideles Jaunimo Namų sales. Pietūs buvo gausūs valgiais ir gardžiai paruošti.

Visiems sočiai užvalgius, prasidėjo Jubilato sveikinimai. Juos pradeda choro pirmininkas Jonas Bagdžius. Jis ilgesne kalba sveikina sukaktuvininką, primena jo veiklą lietuvių parapijoje ir visuomenėje ir ypač iškelia jubilato rūpestį, pagalbą, globą Liet. R. Katalikų Bendruomenės chorui, kuris dabar jau švenčia 40 metų sukaktį. (Jo kalba bus įdėta atskirai).

Tada sveikino: Liet. Katalikų Moterų ir V. Zelinos Maldos Apaštalavimo vardu p. Kleizienė, – Šv. Juozapo Vyrų Brolijos vardu J. Makusevičius, adv. P. Butrimavičius Šv. Juozapo Bendruomenės vardu, visi įteikdami vertingas dovanas sukaktuvininkui.

Lietuvių Sąjungos-Aliança vardu jos pirmininkas J. Antanaitis skambiais, parinktais žodžiais sveikina jį kaip nusipelnusį garbės narį. (Jo kalba dedama atskirai).

Dar sveikina dabartinis V. Zelinos klebonas kun. Juozas Šeškevičius ir kviečia visus dalyvius jubilato garbei pastatyti Lietuvių sodyboje prie Atibaia pirmąjį senelių namelį, visiems prisidedant tuoj pinigėmis aukomis (ir iš tikrųjų labai daug tautiečių prisidėjo gausiomis aukomis).

Kalba k. t. Petras Daugintis, sveikindamas jubilatą Šv. Kazimiero parapijos kunigų, jėzuitų ir saleziečių, vardu ir kaip vienintelio lietuvių savaitraščio Pietų Amerikoje MŪSŲ LIETUVOS steigėją, ilgametį redaktorių, administratorių ir jos spaustuvės kūrėją draug su kitais trim tautiečiais.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-BOMBRINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Ind. Distrit: 104510/87

R. L. & OMBROS/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

SOLIDARUMO VAJUS

Ruošiantis metiniam liūdnų birželinių įvykių minėjimui BLB-nė skelbia lietuviško **SOLIDARUMO VAJU** mūsų bendruomenės seneliams, ligoniams, bėturčiams sušelpiti.

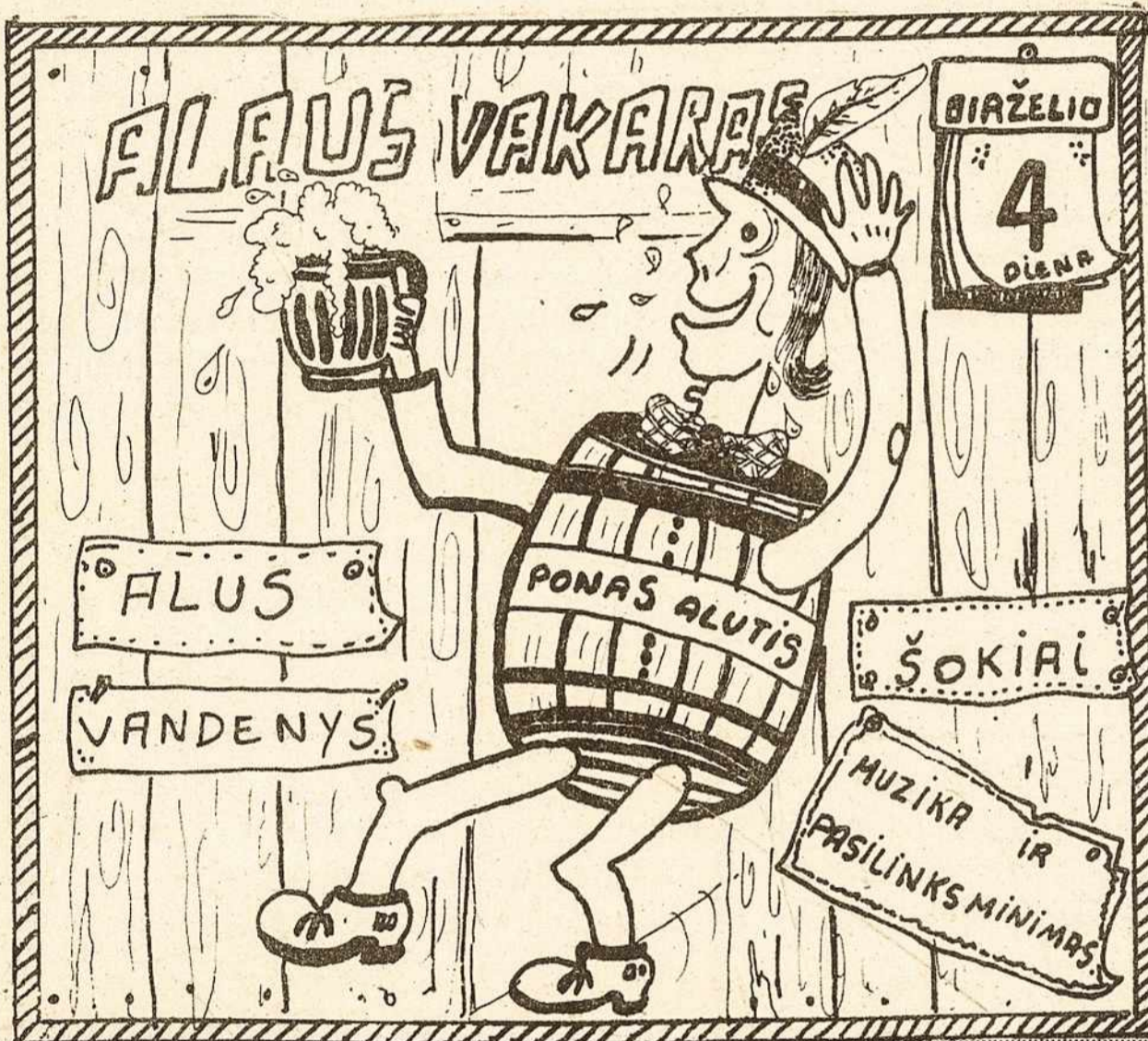
RENKAMA:

- rūbai, avalynė...
- maisto produktai, kaip ryžiai, pupelės, alyva, cukrus, miltai, pieno dėžutės, įvairios konservos...
- piniginė auka.

SURINKIMO PUNKTAI: lietuvių parapijų klebonijos (ir per liet. pamaldas bairuose)

TERMINAS: galima įteikti bet kada, iki birželio (junho) 12 dienos.

Surinkti ir supakuoti dalykai bus įteikti tokios paramos reikalingiems tautiečiams kaip simbolis susijungimo su mūsų vargstančiais broliais – sesėm Tėvynėje ir lietuvių tautos kankiniais.

Alio! A L I O!

Linksmas
AL AUS VAKARAS
birželio (junho) 4 dieną
Lietuvių Sąjungos-Alianča būstinėj, rua Lituânia,
67.

Pradžia: 19 valandą.

Rengia BL Bendruomenės Valdyba

AKIŲ OPERACIJA, SUSILAUŽYMAS

Praeitą savaitę IGNACUI VIJŪNUI, ML-vos išdalintojui Agua Rasa ir bendradarbiui buvo padaryta akių operacija (dėl kataratos).

Taip pat praeitą savaitę ML-vos nuolatinio rėmėjo ir išdalintojo Parque das Nações Kaz. Skorups-

kio žmona, MARIJA SKORUPSKIENĖ, labai susilaužė ranką. Dabar ji sugipsuota 40 dieny.

Linkime abiem kantrybės ir gerai pasveikti.

♦ Dievas tau padovanojo šiandien 86.400 sekundžių. Ar panaudojai bent vieną iš jų tarti "Ačiū Tau".

Šio ML

NUMERIO GARBĖS LEIDĖJAS
yra Dr. J. Basanavičiaus Mokyklos Globėjų
Ratelis.

Jam mūsų nuoširdi padėka.

ML administracija

MOTINOS DIENOS PROGA Lietuvių Sąjunga Alianča

R U O Š I A P I E T U S

Gegužės mėn. 22 dieną, 13 val. sekmadienį, RUA LITUÂNIA, 67

Iš anksto esate kviečiami skirti šią dieną Motinų pagerbimui ir užsisakyti sau vietą Lietuvių Sąjungos-Alianča ruošiamame Motinos Dienos minėjime. Atvykę, linksmai, lietuviškoje nuotaikoje ir savųjų tarpe praleisite sekmadienio popietę ir pamatysite, kokius Sąjunga-Alianča vykdo pagerinimus savo patalpose, kad, įvairiomis progomis, būtų maloniau mums visiems susirinkti. Iki pasimatymo Motinos Dienoje pas sąjungiečius.
TELEFONAI: 93-5470 ir 274-5116.

GEGUŽES 29 - TOJI

Gegužės 29, per Sekmines, šv. Kazimiero p-joj numatyta įvairi programa: Sekminių Mišios – MŪSŲ LIETUVOS 1500 numerio priminimas – naujo ats. redaktoriaus pristatymas ir kt. Literatūros būrelis prisidės prie programos su visa savo galia. Dalyvaus ir buv. Aušros choras bei jaunimas. Pobūvis baigsis su suneštine vaisėm. – PRA-DŽIA – 16 val.

ŠV. MIŠIOS CASA VERDE

Birželio (junho) 5 d., 17,15 val. Casa Verdėje bus Mišios už a.a. JUOŽĄ ir SERAPINĄ MATELIONIUS, ANDRIŲ STANKŪNĄ, JONĄ DIMŠĄ, DOMINIKĄ LAUCIŲ, ANTANĄ ŠTARKŪNĄ, ANTANĄ RALICKĄ, STASĮ ŽUTAUTĄ ir kitus broliukus. Maloniai kviečia jose dalyvauti gimines, šv. Juozapo Vyryų Brolijos narius ir pažįstamus tautiečius-

Jonas Stankūnas
Jurgis Matelionis ir
Motiejus Sejūnas

LITERATŪROS BŪRELIS

Mėnesinis Literatūros būrelio pobūvis gegužės mėnesį bus ne paskutinį šeštadienį, o 29, sekmadienį, 16 val., šv. Kazimiero p-jos salėj, surištas su kukliu ML-vos 1500-tojo numerio minėjimu.

• **FAKTAS**, kad tremtis daugelį nubloškia į nevaisingumą. Bet taip atsitinka beveik vien su mažai gabiais, kurie tik tirštos tautinės atmosferos dėka šiaip taip galėjo išsivystyti. Jei tokie, patekę svetur, ten nutyla, tai niekam iš to nuostolių nėra.
J. ERETAS

SEMANARIO **NOSSA LITUÂNIA**
Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Diretor responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MŪSŲ LIETUVA

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr. Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojaus ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti rašai gražinami tik autoriui prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.